

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. maj 2013
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0030-1448
Dok.: 767463

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 807 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. maj 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 807 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, om ministeren vil bede Rigsadvokaten overveje, om milde domme for indbrudskriminalitet afsagt ved lokale byretter skal ankes til Landsretten med krav om strafskærpelse med henblik på at skærpe straffene for denne type kriminalitet, da retspraksis tilsyneladende har udviklet sig til, at der generelt idømmes milde straffe for indbrud, som f.eks. var tilfældet i en sag fra Helsingør omtalt i Helsingør Dagblad 30. april 2013.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Tyveri, herunder indbrud, straffes som udgangspunkt med fængsel indtil 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276.

Straffen kan i medfør af straffelovens § 286, stk. 1, stige til fængsel indtil 6 år, når tyveriet er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af udførelsesmåden, eller fordi forbrydelsen er udført af flere i forening eller under medtagelse af våben eller andet farligt redskab eller middel, eller på grund af de stjålne genstandes betydelige værdi eller de forhold, under hvilke de befandt sig, eller fordi der er tale om tyveri begået som led i organiseret indbrudskriminalitet, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Det følger endvidere af straffelovens § 287, stk. 1, at bl.a. tyveri kan straffes med en bøde, hvis forbrydelsen er af mindre strafværdighed på grund af de omstændigheder, hvorunder handlingen er begået, de tilvendte genstandes eller det lidte formuetabs ringe betydning eller af andre grunde. Det anføres i Vagn Greve m.fl.: Kommenteret Straffelov (10. udgave, 2012), side 573, at hovedområdet for bestemmelsen er simple tyverier, dvs. tyverier uden indbrud. Tyverier, der er forbundet med indbrud, vil som regel falde udenfor, medmindre tyveriet retter sig mod en lokalitet, hvor der kun kan forventes et beskedent udbytte.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 627 og nr. 748 fra Folketingets Retsudvalg, fastsættes straffen i sager om indbrudstyveri på baggrund af de almindelige regler i straffelovens §§ 80-83. Det følger af straffelovens § 80, stk. 1, at der ved straffens fastsættelse skal lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden. Herudover er der i straffelovens §§ 81 og 82 opregnet en række hen-

syn, som i almindelighed skal indgå som henholdsvis skærpende og formildende omstændigheder ved straffens fastsættelse. Det anses således f.eks. for en skærpende omstændighed, hvis gerningsmanden tidligere er straffet for ligartet kriminalitet.

Straffen i sager om indbrudstyveri fastsættes således – som i andre straffesager – på baggrund af en konkret vurdering af samtlige sagens omstændigheder.

2. Baseret på Rigsadvokatens generelle kendskab til retspraksis i tyverisager er det på det foreliggende grundlag ikke Rigsadvokatens indtryk, at straffniveaue i sager om indbrudstyveri skulle være faldende.

Til illustration kan der henvises til følgende afgørelser vedrørende straffen for et enkeltstående indbrudstyveri henført under straffelovens § 285, stk. 1, hvor tiltalte tidligere er straffet for ligartet kriminalitet:

TfK 2007.307/1, hvor tiltalte blev dømt for i forening med en anden at være brudt ind i et vandværk og stjålet et fladskærms-tv til en værdi af ca. 124.000 kr. Den tiltalte, der tidligere var straffet to gange for ligartet kriminalitet, blev straffet med 3 måneders fængsel.

TfK 2008.165, hvor tiltalte blev fundet skyldig i at være brudt ind i en villa, hvor han stjal sparebøsser indeholdende ca. 340 kr. Tiltalte, der tidligere var straffet adskillige gange for indbrudstyveri, senest i oktober 2007, blev straffet med 4 måneders fængsel.

TfK 2012.347, hvor tiltalte blev dømt for sammen med en medgerningsmand at være brudt ind i en villa, hvor de stjal fladskærme, pengeskabe, computere mv. til en værdi af ca. 48.000 kr. og for butikstyveri. Tiltalte, der tidligere var straffet adskillige gange for berigelseskriminalitet, senest i 2008 og 2010, blev straffet med fængsel i 4 måneder.

Endvidere kan det nævnes, at Højesteret den 11. april 2013 har taget stilling til strafudmålingen i en sag, hvor tiltalte blev dømt for at have begået fem indbrud og seks forsøg på indbrud i private boliger. Tiltalte var tidligere straffet flere gange for tyveri, senest i 2011. Tiltalte blev idømt fængsel i 1 år under hensyn til antallet af forhold og tiltaltes forstraffe, herunder det hurtige recidiv og den omstændighed, at forholdene blev begået, mens han afsonede en dom for ligartet kriminalitet.

3. Anklagemyndigheden har i medfør af retsplejelovens § 912, stk. 1, nr. 2, jf. § 902, stk. 1, mulighed for at anke straffesager vedrørende bl.a. tyveri, hvis straffens størrelse ikke står i pas-

sende forhold til lovovertrædelsen. Der kan f.eks. være grundlag for at anke en dom med påstand om skærpelse af straffen, hvis sagen er af principiel karakter, eller hvis straffen klart afviger fra retspraksis på området, og der ikke er konkrete omstændigheder, der kan begrunde dette.

Jeg skal afslutningsvis bemærke, at anklagemyndigheden i hver enkelt sag, hvor retten ikke har fulgt anklagemyndighedens strafpåstand, vurderer, om der er grundlag for at anke sagen til en højere retsinstans, og det gælder selvsagt også i sager om tyveri, herunder indbrudstyveri. Med hensyn til den konkrete straffesag, som er omtalt spørgsmålet, henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 627 fra Folketingets Retsudvalg. Som det fremgår af heraf, fandt statsadvokaten ikke tilstrækkeligt grundlag for at anke den pågældende dom til landsretten.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det, som Rigsadvokaten har oplyst.